

În realitatea însoțită a Inoniei de mîine poetul se va întîlni cu mama sa tot pe prispa unei izbe din ținutul Riazanului, iar extazul victoriei îl va converti, final, într-un imn închinat unei noi religii, prin excelență pămînteană și omenească :

Радуйся, Сионе,
Проливай свой свет!
Новый в небосклоне
Вызрел Назарет.

Новый на кобыле
Едет к миру Спас.
Наша вера — в силе
Наша правда — в нас ¹.

În același spirit cu *Inonia*, și cam în același timp, sînt scrise *Сельский часослов*, unde analogia cu evenimentele legendare din biblie este împinsă pînă-n ultima ei consecință, Rusia devenind patria celui de al treilea testament (Гибни, Русь моя, / начертацельница / Третьего завета ²), și mai ales, *Иорданская голубица*; aici viziunea specific eseniniană atinge, s-ar putea zice, apogeul confuziei istorice. Parcă urcat pe un amvon uriaș, profetul anulează sfidător toate revelațiile anterioare :

Небо — как колокол
Месяц — язык,
Мать моя — родина,
Я — большевик ³.

dar numai pentru a se constitui îndată prizonier tocmai al revelației creștine :

Ради вселенного
Братства людей
Радуюсь песней я
Смерти твоей ⁴.

În spiritul celei mai clasice tradiții evanghelice, Rusia se autocrucifică pentru a salva umanitatea.

Mai tîrziu Esenin va scrie că anii aceștia au fost cei mai fericiți din viața lui : „Perioada cea mai bună din viața mea consider că e anul 1919. Am trăit iarna de atunci la o temperatură de minus cinci grade în cameră. Lemne n-aveam nici o surcea măcar” ⁵. Stabilit la Moscova, Esenin se afundă în

¹ Bucură-te, Sioane, / revarsă-ți lumina! / În perspectiva cerului / s-a copt un nou Nazaret. // Călare pe o iapă / vine spre lume un nou Mintuitor. / Credința noastră e în putere / ade-vărul nostru — în noi.

² Piei, Rusia mea, / prevestitoarea, / a celui de al treilea Testament.

³ Cerul e ca un clopot / luna e limba / mamă mi-e patria, / eu sînt bolșevic.

⁴ Pentru universala / frăție a oamenilor / mă bucur în cîntec / de moartea ta.

⁵ Vol. V, p. 9.